

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616204840
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7616204840.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne Ľ. H., F.. XX.XX.XXXX, T. J. F. R., W. X, t.č. J. F. R., D.. U. XX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Zátorským, Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie č. 5 proti žalovaným 1. S. S., F.. XX.XX.XXXX, T. J. F. R., W. XXXX/X, X. F. S., F.. XX.X.XXXX, T. C. F..Z.., Ž.-U., zastúpeného opatrovníkom E.. C. B., F.. X.XX.XXXX, T. J. R., Ž. XXX/XX, a 3. P. K., F.. XX.X.XXXX, T. H., K. J. XX, Česká republika, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C/106/2016-268 zo dňa 29. októbra 2019

rozhodol:

- I. O d m i e t a odvolanie žalobkyne.
- II. Potvrďuje rozsudok.
- III. Priznáva žalobkyni proti žalovaným v 1., 2. a 3. rade plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaní 1,2,3 ako právni nástupcovia a dedičia právnej predchodkyne T. K., F.. XX.XX.XXXX sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 5.500,- eur s 5 % úrokom u omeškania ročne zo sumy 5.500,- eur od 28.10.2016 až do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Predmetom konania je žaloba žalobkyne doručená súdu prvej inštancie dňa 23.03.2016, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil právnej predchodkyni žalovaných v 1, 2, 3 rade povinnosť uhradiť jej sumu 35.000 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 23.03.2016 do zaplataenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodňovala tým, že dňa 26.07.2000 došlo k uzavretiu darovacej zmluvy medzi žalovanou ako darykyňou na jednej strane a žalobkyňou a jej manželom ako obdarovanými. Predmetom daru bol jednoizbový byt. Podľa článku III. darovacej zmluvy bolo na predmete daru zriadené vecné bremeno, spočívajúce v práve doživotného užívania darykyne (žalovanej). Dňa 14.02.2001 uzavrela žalobkyňa a jej manžel ako nájomcovia s Bytovým družstvom J. F. R. Dohodu o nájme trojizbového družstevného bytu. Dňa 21.02.2001 odpredali žalobkyňa aj jej manžel byt (ktorý im bol darovaný žalovanou) kupujúcemu - Bytovému družstvu J. F. R. a dňa 27.02.2001 došlo k zániku vecného bremena zriadeného na predmete daru. Dňa 02.12.2015 došlo k uzavretiu Dohody o prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve a zostatkovej hodnoty k družstevnému bytu, na základe ktorej boli prevedené práva žalobkyne a jej manžela na p. H. Č., s ktorým sa dohodli na kúpnej cene 35.000 eur. Dňa 07.09.2015 vyzvala žalovaná žalobkyňu a jej manžela k vráteniu daru z

dôvodu nevhodného správania sa žalobkyne voči nej. Žalobkyňa z dôvodu prehlbovania nevraživosti medzi ňou a jej manželom súhlasila s tým, aby úhrada ceny za prevod práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve a prevodom bytu do osobného vlastníctva bola zložená na účet žalovanej s tým, že neskôr sa finančné prostriedky prerozdedia medzi manželov. Žalovaná tak obdržala sumu, ktorá nezodpovedá jednoizbovému bytu, ale trojizbovému bytu, zatiaľ čo predmetom darovania bol byt jednoizbový, čím sa bezdôvodne obohatila.

3. Žalovaní ako právni nástupcovia po pôvodnej žalovanej T. K., ktorá dňa 25.06.2016 zomrela, so žalobou nesúhlasili.

4. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 13D/109/2016 - 92, 7Dnot/181/2016 zo dňa 28.10.2016, dedičstvo po nebohej T. K. nadobudli žalovaní 1, 2, 3, každý z nich po 1/3 - ine v pomere k dedičstvu. Všeobecná hodnota majetku poručiťky činila 27.390,90 eur, pričom hodnota bytu činila 27.000,- eur, výška dlhov poručiťky bola 6.816,70 eur, takže čistá hodnota dedičstva činila 20.574,20 eur, t.j. každý nadobudol 6.858,06 eur.

5. Dňa 14.11.2016 bola uzavretá dohoda medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade o vysporiadaní dedičstva po nebohej T. K., na základe ktorej žalovaný v 1. rade vyplatí za žalovaného v 2. rade pasíva, ktoré nadobudol žalovaný v 2. rade a uhradí mu dedičský podiel v sume 5.000,- eur.

6. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 15P/150/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 18.10.2013 bol žalovanému v 2. rade ustanovený opatrovník v osobe T. C. B., keďže bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. Nc/644/89/13, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 21.05.1990 pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

7. Súd prvej inštancie vo veci už rozhodol rozsudkom č.k. 8C/106/2016-164 zo dňa 16.10.2017 a zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade ako právnych nástupcov po právnej predchodkyňi T. K., nar. XX.XX.XXXX zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyňi sumu 11.500,- eur, s 5 %- ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 11.500,- eur od 28.10.2016 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok č. I) s tým, že konanie čo do sumy 17.500 eur súd zastavil (výrok č. II) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok č. III), pričom stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní a preto prieskumom tohto odvolacieho konania sa stali výroky pod č. I a IV a nakoľko odvolací súd zistil v rámci odvolacieho prieskumu dôvodnosť uplatnených odvolacích dôvodov zo strany žalovaných, uznesením 3Co/94/2018-220 zo dňa 28. februára 2019 zrušil rozsudok vo výrokoch pod č. I. až IV. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže mal za to, že súd prvej inštancie dospel k predčasným skutkovým zisteniam v znení učeného aj právneho záveru a svoj rozsudok neodôvodnil so zreteľom na učené procesné prostriedky, pričom rozhodnutie postráda zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a to aj s poukazom na vyčíslenie predmetu konania.

8. Na základe vykonaného dokazovania, v znení intencií odvolacieho súdu a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 39 OZ, § 630 OZ, § 451 ods. 1, 2 OZ a po preskúmaní výšky uplatneného bezdôvodného obohatenia, tvoriaceho predmet konania, nakoľko predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 35.000 eur a prvotným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o zaplatení sumy zo strany žalovaných vo výške 11.500 eur, pričom súd konanie čo do sumy 17.500 eur zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, t.j. vo výške 12.000 eur, keďže ku dňu rozvodu manželstva žalovaný v 1. rade s touto sumou disponoval a v pôvodnom konaní žalovaní podali odvolanie voči vyhovujúcemu výroku vo výške zaplatenia 11.500 eur a to v spojení s výrokom o trovách konania, správne predmetom konania tak zostala suma 5.500 eur (35.000 eur - 17.500 eur - 12.000 eur = 5.500 eur).

9. Súd prvej inštancie následne konšatoval, že v danom prípade sa žalobkyňa domáhala bezdôvodného obohatenia od žalovanej, po jej smrti následne od právnych nástupcov žalovanej T. K. (bývalej svokry), tvrdiac, že sa na jej úkor bezdôvodne obohatili. Ako prvé súd predbežne vychádzal z neplatného právneho úkonu, za ktorý považoval žiadosť o vrátenie daru učený právnu predchodkyňou žalovaných v 1. - 3. rade. V konaní mal súd za nesporné preukázané uzavretie darovacej zmluvy zo dňa 26.07.2000, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade (ako obdarovanými) a pôvodnou žalovanou (ako daryňou), na základe ktorej sa žalobkyňa a žalovaný v 1. rade ako

obdarovaní stali dňom 21.08.2000 bezpodielovými spoluvlastníkmi jednoizbového bytu č. XX, ktorý nadobudli spolu s vecným bremenom spočívajúcim v doživotnom bývaní a užívaní tejto nehnuteľnosti v prospech obdarovanej - právnej predchodkyne žalovaných 1, 2, 3. Hodnota daru v prepočte na euro činila 4.503 eur. Z vyjadrenia žalovaného v 3. rade mal súd za preukázané, že darovanie bolo podmienené ústnou dohodou, že obdarovaní mu vyplatia 1/3 z bytu, ktorý bol predmetom daru a tiež to, že daryňu dochovávajú. Predmetnú darovaciu zmluvu súd prvej inštancie v zmysle § 39 OZ pre rozpor s ust. § 628 ods. 1 OZ, t.j. pre absenciu podmienky jej bezplatnosti, ako aj preto, že vec darovaná manželom za trvania manželstva nemôže patriť do BSM vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon. Rovnako konštatoval, že právna predchodkyňa žalovaných 1. až 3. rade, ktorá mala darovať žalobkyni a žalovanému v 1. rade dar, predmetom ktorého bola nehnuteľnosť v hodnote 4.503 eur dňa 07.09.2015, neplatnou výzvou vyzvala obdarovaných na vrátenie daru, z dôvodu nevhodného správania manželky, nakoľko táto výzva daryne bola učená v čase, keď predmet daru obdarovaným vlastnícky nepatrila, keďže obdarovaní predmet daru dňa 21.02.2001 byt č. XX predali Bytovému družstvu J. F. R., za kúpnu cenu 222.000 (7.369 eur), pričom vklad vlastníckeho práva bol BD J. F. R. povolený dňa 28.06.2000. Keďže nedošlo k platnému darovaniu, preto sa ani právna predchodkyňa žalovaných ako daryňa nemohla platne dožadovať vrátenia daru, prameniaceho z absolútne neplatného právneho úkonu, s apelom aj na neurčitost' výzvy na vrátenie daru, pretože z nej nie je dostatočne zrejmy subjekt, voči ktorému výzvu smeruje, ako aj dôvody, z ktorých sa vrátenia daru dožaduje s tým, že nevhodné správanie nie je ani opísané konkrétnym a nezameniteľným spôsobom a vrátenie daru sa domáhala dňa 07.09.2015, t.j. potom, čo došlo k predaju predmetu daru, ako aj k zániku vecného bremena zapísaného na LV č. XXXX, spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľností bytu číslo 15, a rovnako potom, ako sa spolu so žalobkyňou a žalovaným v 1. rade stala nájomcom družstevného bytu č. XX na X. poschodí, bloku č. XXX na ulici W. X v J.J. F. R. a ako uhradila v roku 2008 sumu 36.000 Sk (1.195 eur) na účet BD J. F. R. titulom nedoplatku, vďaka čomu Predstavenstvo BD J. F. R. zrušilo rozhodnutie, ktorým žalovaného v 1. rade vylúčilo z členstva, a to sedem rokov po tom, ako odišla z domácnosti žalobkyne a žalovaného v 1. rade a odišla bývať do bytu na ulici M. X R. J. F. R., z čoho pramení, že dlhodobo nežila v spoločnej domácnosti so žalobkyňou a žalovaným v 1. rade.

10. V konaní mal súd prvej inštancie zároveň za preukázané, že dňa 02.12.2015 uzavreli žalobkyňa a žalovaný v 1. rade ako prevádzajúci a p. H. Č. ako preberajúci, dohodu o prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve a zostatkovej hodnote v sume 2.572,19 eur k družstevnému bytu nachádzajúcemu sa v bytovom dome BD J.Š. F. R. s tým, že išlo o byt č. XX, na X. H., T. Č. XXX F. K. W.Í. X R. J. F. R. a následne došlo medzi nimi k uzavretiu dohody o úhrade ceny za prevod práv a povinností spojených s členstvom v BD a prevodu bytu do osobného vlastníctva, kde na základe dohody žalobkyňa a žalovaný v 1. rade previedli všetky práva a povinnosti spojené s členstvom v družstve na p. Č. za sumu 35.000 eur, ktorý mal finančnú čiastku uhradiť na účet pôvodnej žalovanej, právnej predchodkyne žalovaných v 1. - 3. rade, s čím žalobkyňa súhlasila, nakoľko sa aj dohodli, že neskôr sa tieto finančné prostriedky prerozdelia medzi ňu a žalovaného v 1. rade. Súd uviedol, že žalovaní v 1. rade a 3. rade zhodne vo svojej výpovedi potvrdili, že ich matka za si za tieto peniaze zakúpila jednoizbový byt, čo považovala za vrátenie daru a zvyšok peňazí dala žalovanému v 1. rade, t.j. vo výške 12.000 eur, t.j. vo výške sumy, s ktorou disponoval žalovaný ku dňu rozvodu manželstva, čo bolo v konaní aj preukázané, a preto sumu 23.000 eur, t.j. suma, ktorá mala byť vložená ako rozdiel do bytu právnej predchodkyne žalovaných mala dopad na vecnú pasívnu legitímáciu žalovaných v konaní, a preto z dôvodu späťvzatia žaloby vo výške 17.500 eur súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil (viď rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k.8C/106/2016-164 zo 16.10.2017).

11. V konaní mal preto súd prvej inštancie za preukázané, že za peniaze, ktoré žalobkyňa a žalovaný v 1. rade nadobudli za trvania manželstva z prevodu členských práv a povinností k DB, si zakúpila právna predchodkyňa žalovaných v 1. - 3. rade byt č. 1 na ulici P. D.U. X R. J. F. R. v sume 23.000 eur. Nakoľko právny nárok na vrátenie daru od žalobkyne a žalovaného 1 právnej predchodkyne žalovaných 1, 2, 3 súd vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, dospel k záveru, že zakúpením tejto nehnuteľnosti sa pôvodná žalovaná v neprospech žalobkyne bezdôvodne obohatila a keďže žalovaní v 1. - 3. rade nadobudli uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 13D/109/2016-92, 7Dnot 181/2016 zo dňa 28.10.2016 dedičstvo po nebohej T. K. a to každý z nich po 1/3 - ine k pomeru k dedičstvu, pričom všeobecná hodnota majetku poručiteľky činila 27.390,90 eur a z toho hodnota bytu činila 27.000 eur, s výškou dlhu poručiteľky 6.816,70 eur, čistá hodnota dedičstva, ktoré nadobudli žalovaní v 1. - 3. rade činila 20.574,20 eur. Nakoľko žalovaní v 1. - 3. rade nadobudli z tejto sumy 1/3, t.j. majetok v hodnote 6.858,06 eur, do výšky zdedeného majetku prešli na nich aj dlhy poručiteľky a preto súd zaviazal

žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 5.500 eur (titulom vydania bezdôvodného obohatenia) spolu s príslušenstvom v zmysle § 517 ods. 2 OZ a to vo výške 5 % ročne zo žalovanej istiny, keďže žalovaní sa dostali do omeškania dňa 28.10.2016. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP, keďže vychádzal z procesného zavinenia, ako aj z pomerného úspechu a neúspechu strán sporu.

12. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný v 1. rade a žiadal žalobu zamietnuť. Poukazoval na nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu veci, a to s poukazom na uzavretú dohodu o prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve a zostatkovej hodnote k družstevnému bytu vo výške 35.000 eur, ktorá nadobudla platnosť dňom 01.01.2016, súhlas žalobkyne s vrátením jednoizbového bytu, čím bolo zrušené doživotné užívacie právo na prevádzaný byt, ako aj s úhradou sumy na účet právnej predchodkyne žalovaných s tým, že zbytok hodnoty sa prerozdeli v BSM žalobkyne a žalovaného v 1. rade. Z obsahu odvolania sú tak zrejmé odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, keďže žalovaný v tomto smere poukazoval aj na nepreskúmateľnosť rozsudku.

13. Žalobkyňa podané odvolanie proti napadnutému rozsudku odôvodňovala v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Mala za to, že predmetom konania mala byť suma 11.500 eur, čím bolo porušené právo na spravodlivý proces, keďže predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 35.000 eur a po späťvzatí žaloby vo výške 17.500 eur, tak predmetom konania ostala polovica vo výške 17.500 eur s tým, že suma 12.000 eur, ktorou mal disponovať žalovaný v 1. rade sa má vysporiadať v rámci konania o vyporiadanie BSM, a preto súd aj pôvodným rozsudkom v tejto časti žalobu zamietol s tým, že tento podiel žalovaného bol už z konania vylúčený späťvzatím učeným žalobkyňou. Preto navrhovala, aby odvolací súd zmenil rozsudok a zaviazal žalovaných na zaplatenie žalobkyne sumy 11.500 eur s prísl. s tým, že si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

14. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne potvrdil skutočnosť, že finančné prostriedky po predaji trojizbového bytu išli na účet právnej predchodkyne žalovaných, z ktorej si právna predchodkyňa žalovaných obstarala kúpu jednoizbového bytu, a to so súhlasom žalobkyne a preto navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu žalobkyne zamietne v celom rozsahu.

15. Opatrovník žalovaného v 2. rade uviedol, že žalovaný v 2. rade nikdy nebol účastníkom žiadnych dohôd a preto sa ku skutkovému stavu veci nevie náležite vyjadriť. Navrhoval potvrdiť napadnutý rozsudok, keďže odvolací súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a rovnako vec správne právne posúdil.

16. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1. rade poukazovala na svoju argumentáciu v podanom odvolaní, na ktorej zotrvala.

17. Na svojom stanovisku k odvolaniu strán sporu rovnako zotrvalo aj opatrovníčka žalovaného v 2. rade.

18. S vyjadrením opatrovníčky žalovaného v 2. rade, v podanom vyjadrení, nesúhlasil žalovaný v 1. rade, keďže nedôvodne svojho poručníka zadlží.

19. Z vyjadrenia žalobkyne k podaným vyjadreniam žalovaných vyplýva zmätočná procesnú obranu žalovaného v 1. rade s apelom na to, že žalobkyňa nedala súhlas, aby si pôvodná žalovaná obstarala za časť ceny za prevod práv a povinností spojených s ich členstvom v bytovom družstve, jednoizbový byt, s čím ale nesúhlasil v podanom vyjadrení žalovaný v 1. rade, nakoľko tvrdil, že právnej predchodkyne žalovaných dal na kúpu jednoizbového bytu on finančné prostriedky, keďže s touto sumou disponoval.

20. Aj po týchto vyjadreniach opatrovníčka žalovaného v 2. rade uviedla, že zotráva na podanom stanovisku k predmetu sporu.

21. Zo strany žalovanej v 3. rade vo veci nebolo podané vyjadrenie.

22. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle

§ 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia s tým, že odvolanie žalobkyne odmietol podľa § 386 písm. b) CSP, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

23. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12. 05. 2021 o 10.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 29. 04. 2021 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

24. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní (s účinnosťou od 01.07.2016 v Civilnom sporovom poriadku) za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

26. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, keďže ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016).

27. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré s dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi (stranami sporu) prednesené, prípadne prihliadal na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov (strán sporu). Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

28. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal, alebo ak síce použil správny právny predpis ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

29. Odvolací súd konštatuje, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú v spore naplnené, a to potom, čo odmietol odvolanie žalobkyne ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b) CSP) z dôvodu, že žalobkyňa podané odvolanie odôvodňovala tým, že súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť o celom predmete konania, čo sa ale nestalo.

30. Odvolací súd uvádza, že predmetom konania nie je zaplatenie sumy 11.500 eur, ale suma 5.500 eur, s poukazom na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia vydaného odvolacím súdom dňa 28.02.2019 č.k. 3Co/94/2018-220, kde odvolací súd apeloval na nejasné vyčíslenie predmetu konania, nakoľko predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 35.000 eur s tým, že žalobkyňa vzala žalobu späť čo do sumy 17.500 eur a súd v tejto časti vydaným rozhodnutím konanie zastavil a čo do sumy 12.000 eur, (s poukazom na bod 57 odôvodnenia v tom čase napadnutého rozsudku), v prevyšujúcom rozsahu žalobu žalobkyne zamietol, pričom meritorne rozhodol o zaplatení sumy vo výške 11.500 eur s prísl., čím došlo k navýšeniu predmetu konania, keďže 17.500 eur + 11.500 eur + 12.000 eur činí 41.000 eur a predmetom konania bolo len zaplatenie 35.000 eur (viď v tomto znení aj bod 36 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/94/2018). V tomto smere

je potrebné vziať zreteľ aj na preskúmaný v tomto odvolacom konaní rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 8C/106/2016-164 zo dňa 16. októbra 2017 a citáciu bodu 57 na strane 13 citovaného rozsudku, že „čo do sumy 12.000 eur súd žalobu žalobkyne zamietol, pretože z vyjadrenia žalovaného v 1. rade vyplynulo, že ku dňu rozvodu manželstva so žalobkyňou tieto finančné prostriedky existovali, doposiaľ ich má k dispozícii a budú tak predmetom BSM a nakoľko tento rozsudok súdu prvej inštancie bol v odvolacom konaní pod sp. zn. 3Co/94/2018 preskúmaný len vo vyhovujúcom výroku v spojení s výrokom o trovách konania, keďže len žalovaní proti rozsudku pod č.k. 8C/106/2016-164 zo dňa 16.10.2017 podali odvolanie, výroky pod č. II. a III. nadobudli právoplatnosť, a preto predmetom konania po zrušení vecí sa stala nie suma 11.500 eur, ale suma 5.500 eur, keďže predmetom vydania bezdôvodného obohatenia bolo zaplatenie sumy 35.000 eur (17.500 eur, právoplatne časť konania zastavená + 12.000 eur, právoplatne časť konania zamietnutá- vid' body 55.,57. odôvodnenia rozsudku na č.l. 176 spisu + 5.500 eur).

31. Odvolací súd apeluje na to, že v zmysle § 216 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, čo ale v danom prípade nie je naplnené. Vzhľadom k týmto skutočnostiam je tak nenáležitá námietka žalovaných týkajúca sa určenia výšky vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko predmetom konania bolo zaplatenie sumy 35.000 eur - 17.500 eur - 12.000 eur = 5.500 eur, nie 11.500 eur.

32. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu žalobkyňou učeného predmetu konania, v rámci jej dispozície s predmetom konania, a to po preskúmaní aj procesného postupu súdu v konaní, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov konštatuje, že sa stotožňuje so správnymi skutkovými závermi i právnym posúdením prejednávanej veci, taktiež aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP poukazuje s tým, že nezistil, aby konaním súdu došlo k odňatiu procesných práv, ktoré zákon stranám sporu priznáva za účelom ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

33. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenie učené súdom prvej inštancie zodpovedá vykonaným dôkazom, výsledok hodnotenia dôkazov je v súlade s ust. § 191 ods. 1 a nasl. CSP, keďže súd prvej inštancie vykonané dôkazy hodnotil jednotlivo, ako i vo vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, čím neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo a keďže výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 až § 211 CSP dospel k správne vyhodnoteniu skutkovému stavu veci, ktoré následne aj správne právne posúdil a to v rámci žalobkyňou určeného predmetu konania so zreteľom aj na jeho vyčíslenie.

34. Podľa § 387 ods. 2 CSP 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

35. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade je správny predbežný záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti právneho úkonu darovania, v znení učeného právneho úkonu darovacej zmluvy zo dňa 26.07.2000, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, ako aj právnou predchodkyňou žalovaných, na základe ktorej sa žalobkyňa a žalovaný v 1. rade stali dňom 21.08.2000 bezpodielovými spoluvlastníkmi jednoizbového bytu č. 15, ktorý nadobudli spolu s vecným bremenom spočívajúcim v doživotnom bývaní a užívaní tejto nehnuteľnosti v prospech obdarovanej, t.j. právnej predchodkyne žalovaných s tým, že hodnota daru činila 4.500 eur, keďže podmienkou darovania bolo, že vyplatia 1/3 z bytu žalovanému v 3. rade a tiež, že daryňu dochovajú, pričom darovacia zmluva je bezodplatná a dobrovoľná. Z dôvodu, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že ide o absolútne neplatný právny úkon, z predbežného určenia absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy, potom pramení aj neplatnosť výzvy pôvodnej daryne na vrátenie daru, s poukazom aj na jej nejasnosť a neurčitosť a jej učinenie v čase, keď predmet daru už neexistoval, nakoľko sa ho daryňa dožadovala v čase po predaji predmetného bytu, ako aj po zániku vecného bremena k bytu č. 15 s tým, že v tom čase žalobkyňa a žalovaný v 1. rade sa stali nájomcami družstevného bytu č. 23 na 4. poschodí, keďže dňa 02.12.2015 uzavreli ako prevádzajúci s p. H. Č. ako preberajúcim dohodu o prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve a zostatkovej

hodnote v sume 2.572,19 eur, pričom na základe tejto dohody žalobkyňa a žalovaný v 1. rade previedli všetky práva a povinnosti spojené s členstvom v družstve na p. Č. za cenu 35.000 eur, ktorú on finančne uhradil na účet právnej predchodkyne žalovaných. V konaní jednoznačne bolo preukázané aj to, že podpisom na dohode o úhrade ceny za prevod práv a povinností členstvom v bytovom družstve a prevod bytu do osobného vlastníctva, žalobkyňa s takouto dohodou súhlasila, ako aj s jej obsahom, keďže v konaní neunesla dôkazné bremeno na preukázanie opaku. Rovnako žalovaný v 1. rade a 3. rade vo svojej výpovedi potvrdili, že ich matka si za predmetnú sumu zakúpila jednoizbový byt vo výške 23.000 eur, pričom zvyšok peňazí dala žalovanému v 1. rade, v dôsledku čoho aj žalobkyňa vzala žalobu späť čo do sumy 17.500 eur a keďže na účte žalovaný disponoval sumou 12.000 eur, pôvodným rozsudkom v prevyšujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 12.000 eur súd žalobu žalobkyne zamietol. Z dôvodu nepodania odvolania zo strany žalobkyne proti týmto výrokom pôvodného rozsudku, tieto výroky nadobudli právoplatnosť, a preto už nemohli byť preskúmané v tomto odvolacom konaní, keďže prekážka právoplatného rozhodnutia "res iudicata" v zmysle § 230 CSP, to nedovoľuje.

36. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnej žalobkyni proti neúspešným žalovaným priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).